

شناسایی موانع ارتقای ورزشی زنان ورزشکار لیگ برتر استان خوزستان

سمیه پورگچی^۱، صدیقه حیدری نژاد^۲، سید ناهید شتاب بوشهری^۳، امین خطیبی^۴

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی، دانشگاه شهید چمران اهواز*

۲. استاد مدیریت ورزشی، دانشگاه شهید چمران اهواز

۳. استادیار روان‌شناسی ورزشی، دانشگاه شهید چمران اهواز

۴. استادیار مدیریت ورزشی، دانشگاه شهید چمران اهواز

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۰۶/۱۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۱۲/۲۵

چکیده

هدف از پژوهش حاضر، شناسایی موانع ارتقای ورزشی زنان ورزشکار لیگ برتر استان خوزستان بود. با توجه به فقدان ابزار مناسب جهت بررسی موانع، ابتدا اقدام به طراحی و اعتباریابی پرسش‌نامه در سه بخش گردید. در بخش اول پس از مطالعه پیشینه پژوهش، مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته با زنان ورزشکار صورت گرفت که بدین ترتیب پرسش‌نامه‌ای مقدماتی با ۶۲ گویه به دست آمد و پس از بازبینی تیم پژوهش، گویه‌هایی که هم‌پوشانی داشتند، حذف شدند و در نهایت، ۵۴ گویه شناسایی گشت. در بخش دوم، به منظور کاهش تعداد گویه‌ها و شناسایی گویه‌های با ارتباط بیشتر از تحلیل عاملی اکتشافی استفاده شد که با حذف هشت گویه، ۴۶ گویه باقی ماند و در نه عامل اصلی قرار گرفت. در بخش سوم نیز روایی سازه و آزمون مدل پژوهش به روش حداقل مربعات جزئی جهت بررسی روایی سازه تحلیل عاملی تأییدی بررسی گردید و مشخص شد که مدل هشت عاملی نسبت به سایر مدل‌ها برازش بهتری دارد و هشت عامل اصلی با ۴۳ سؤال به عنوان موانع ارتقای ورزشی زنان ورزشکار استان خوزستان به رده‌های بالای ورزشی شناسایی شدند که با توجه به رتبه‌بندی موانع با آزمون فریدمن، عامل برخورد جامعه با میانگین رتبه‌ای (۵/۳۷) در جایگاه اول و عوامل مدیریتی (۵/۲۵)، نابرابری جنسیتی در سازمان‌های ورزشی (۵/۲۳)، عوامل فنی (۵)، حاکمیت روابط بر ضوابط در سازمان‌های ورزشی (۴/۸۷)، هزینه‌ها و آینده شغلی (۴/۲۴)، تصور از جنسیت (۳/۲۵) و جنسیت و فرهنگ (۲/۸۰) در رتبه‌های دوم تا هشتم موانع جای گرفتند.

واژگان کلیدی: اعتباریابی، موانع ارتقای ورزشکاران زن، استان خوزستان

مقدمه

زنان به‌عنوان نیمی از پیکره اجتماع و محور اصلی خانواده نقش بسیار تأثیرگذاری را در تمامی ابعاد جامعه ایفا می‌نمایند. در این خصوص، اسلام نگاه ویژه‌ای به زنان دارد؛ به طوری که با محفوظ داشتن جایگاه خاص زنان در خانواده که مورد تأکید فراوان است، فعالیت آن‌ها را در تمامی عرصه‌های اجتماعی با حفظ شئون اسلامی پویا و فعال می‌داند (منظمی، ۱۳۸۷، ۱۱).

در بسیاری از جوامع بانوان با مشکلات و نابرابری‌هایی مانند دسترسی نداشتن به امکانات آموزشی برابر با مردان (گای^۱، ۲۰۱۱)، داشتن فرصت‌های شغلی نابرابر با مردان، فقر و درآمد نابرابر (مک کی، ۲۰۱۱)، تنش‌های بیشتر، ایفای نقش‌های متعدد خانوادگی و تضاد در این نقش‌ها مواجه هستند که تربیت‌بدنی و ورزش را نیز می‌توان به آن اضافه کرد (آکوستا و کارپنر^۳، ۲۰۱۰). به‌رغم توانمندی زنان و با وجود پیشرفت‌هایی در تحصیلات و مشارکت‌های اجتماعی، هنوز سهم بانوان در پست‌های مدیریتی کشور اندک است (کاردل و آدینگر، ۱۳۸۴، ۴) که این امر دلالت بر پایداری "سقف شیشه‌ای"^۴ دارد. سقف شیشه‌ای اصطلاحی است که در دهه (۱۹۷۰) در آمریکا برای توصیف موانع تصنعی نامرئی ناشی از تعصبات و تبعیضات سازمانی و دیدگاهی ابداع شد؛ موانعی که در عمل زنان را از رسیدن به موقعیت‌های عالی شغلی باز می‌دارد و شامل مجموعه‌ای از نگرش‌ها و تعصبات منفی می‌باشد که مانع ترقی زنان به سطوح بالاتر می‌شود. این موانع، ساخته و پرداخته جامعه مردسالار بوده و بر پایه اسطوره‌ها و برداشت‌های مشترک جنسیتی از نقش زنان در حوزه‌های عمومی و خصوصی شکل می‌گیرد (زهرئی، ۱۳۸۷، ۱۶).

ورزش بانوان و ضرورت رشد و اشاعه آن بحث مدیریت زنان در ورزش را مطرح می‌کند. کشور ما به‌عنوان یک کشور مسلمان می‌بایست ضمن اشاعه ورزش در بین زنان، الگویی جذاب از ورزش زنان مسلمان را به دنیا ارائه دهد. علاوه بر این، وضعیت ورزش زنان و مشارکت آن‌ها در ورزش، منعکس‌کننده وضعیت سیاسی و اجتماعی زنان در کشور می‌باشد؛ بنابراین، سیاست‌های اتخاذ شده در خصوص ورزش بانوان برای نظام جمهوری اسلامی انعکاسی جهانی دارد. در این راستا، باید دانست که پیشرفت ورزش بانوان با به‌کارگیری مدیران زن باتجربه و دلسوز بهتر میسر می‌شود (شتاب بوشهری، ۱۳۸۷، ۲۸). با نگاهی به تاریخچه ورزش در جهان می‌توان پی برد که ورزش در طول تاریخ همواره قلمرویی مردانه محسوب شده و استانداردها و ارزش‌های آن همگی براساس مردان شکل گرفته است. نابرابری جنسیتی ریشه در یونان باستان دارد؛ یعنی جایی که در بیشتر شهرها،

-
1. Gayee
 2. Mackay
 3. Acusta and Carpner
 4. Glass Seilin

ورزش و تربیت‌بدنی به‌طور انحصاری در دست مردان بوده است. ورزش به‌وسیلهٔ مردان اختراع شده و برای آن‌ها گسترش پیدا کرده است و زنان نقش بسیار حاشیه‌ای در دنیای ورزش داشته‌اند (فیستر، هابرمن و آتیسن^۱، ۲۰۰۵).

در بسیاری از کشورها موانعی در راه گسترش و ارتقای ورزش بانوان وجود دارد که در این زمینه می‌توان به مشکلات سیاسی، موانع اقتصادی، خط‌مشی دولتها در الویت‌ندادن به مشارکت زنان در فعالیت‌های ورزشی و عدم هم‌سویی مطلوب رسانه‌ها با ورزش زنان اشاره کرد (جعفری‌مقدم، ۱۳۸۲، ۷۲). نگاهی به آنچه در دهه‌های گذشته و حتی پیش از انقلاب جریان داشته است، نشان می‌دهد که ورزش بانوان هیچ‌گاه یک حرکت زنده و واقعی در جامعهٔ ایرانی نبوده است. آنچه در دهه‌های ۴۰ و ۵۰ به‌عنوان ورزش بانوان وجود داشته است، به‌واقع نوعی ورزش گل‌خانه‌ای بوده است که بیشتر به کار تبلیغات حکومتی می‌خورده است تا مورد دیگر؛ نگاه ابزاری به زنان ورزشکاری که تنها در شرایط ویژه و امکانات محدود قادر به فعالیت بوده‌اند و مهم‌ترین کارآیی آن‌ها رنگین‌کردن جلد نشریات و هیجان‌انگیزکردن رسانه‌ها بوده است؛ اما جای تردیدی وجود ندارد که اگر از لایه‌های بالایی جامعه، از قشر مرفه‌تر و تحصیل‌کرده‌تر بگذریم و به بطن مردم برسیم، کمتر اثری از ورزش به‌چشم می‌خورد. ورزشی که به ساعت‌های این درس در مدارس محدود شده و ورزشکاران تنها در طبقات مرفه و مناطق خاص به امکانات ورزشی قابل‌استفاده برای زنان دسترسی داشته‌اند. پس از پیروزی انقلاب اسلامی به‌دلیل اهمیت مسائل شرعی، ورزش بانوان و محیط‌های ورزشی زنان از مردان جدا گردید و امر ورزش زنان، مربیگری و سرپرستی آن به خود آن‌ها واگذار شد و سبب بحران ناشی از کم‌تجربه‌بودن زنان در امر مدیریت گردید. شایان‌ذکر است که نداشتن سوابق مدیریتی و کمبود امکانات و تسهیلات و از همه مهم‌تر نیروی انسانی متخصص به‌عنوان مربی، از موانع ارتقای ورزش بانوان می‌باشد (الهیاری، ۱۱، ۱۳۹۰).

علاوه‌براین، شفاف‌نبودن وظایف و مشخص‌نبودن جایگاه ورزش بانوان در میان ادارات ورزش و جوانان و نیز به‌اندادن به مکان‌های ورزشی ویژهٔ بانوان و حمایت‌نکردن حامیان مالی باعث کندی جریان پیشرفت در ورزش بانوان شده است و همان‌طور که مشاهده می‌شود، علمای تعلیم و تربیت هنوز به ورزش همچون منبعی برای ایفای نقش‌های مردانه می‌نگرند؛ بنابراین، تصویر ذهنی فرساینده‌ای که از ورزش رقابتی موجود است، به‌هیچ‌وجه با الگوی اجتماعی ترسیم‌شده برای زنان سازش و هماهنگی ندارد (نورالخولی، ۴۵، ۱۳۸۳). ازسوی دیگر، تعهدات خانوادگی، فشار سنگینی را بر زنان وارد می‌کند و هنجارهای فرهنگی یا مذهبی در بسیاری از جوامع، جایگاه زن را خانه دانسته

و معتقد است که ورزش، آن‌ها را از لطافت زنانه دور کرده و بیش از حد قوی‌هیکل و عضلانی خواهد کرد (ابراین^۱، ۲۰۰۸).

واضح است که ورزش قهرمانی اهمیت و جایگاه خاصی دارد. موقعیت ورزش کشور به‌ویژه ورزش قهرمانی به‌عنوان یکی از نهادهای اساسی گسترش ورزش نزد اقشار مردم و جامعه بین‌الملل بوده و ابزاری جهت تحقق اهداف راهبردی، تحکیم وحدت ملی و افزایش روحیه و نشاط محسوب می‌شود (رضوی و همکاران، ۱۳۸۳، ۸۱).

در جامعه کنونی، هرچند ادعای برابری دو جنس در حقوق اجتماعی و انسانی به‌نحو فراگیری در حال پذیرش است؛ اما بین پذیرش عقلانی آن و اجرای آن در عمل فاصله بسیاری وجود دارد. فشارهای اجتماعی وارد شده بر زنان در برخی از مناطق کشور نسبت به سایر نقاط بیشتر است (از جمله استان خوزستان که بافتی سنتی دارد). مجموعه‌ای از نگرش، بینش و هرآنچه که به‌عنوان هنجار یا ناهنجار شناخته می‌شود، زنان را محدود می‌کند که متناسب با محیط اجتماعی پیرامون، توانایی‌ها و باورهای فرهنگی موجود، خود را شناخته و به فعالیت بپردازند (ناصری‌مقدم، ۱۳۹۴، ۳۵). بانوان استان خوزستان با وجود تمامی محدودیت‌ها و مشکلات اجتماعی، زنانی مستعد و فعال در امر ورزش می‌باشند. در این ارتباط باید گفت که در حدود ۶۰۰۰ ورزشکار زن در باشگاه‌های سراسر استان به فعالیت‌های ورزشی مشغول می‌باشند و فوتسال، رشته اول استان محسوب می‌گردد. پس از این که بانوان خوزستانی در لیگ برتر خوش درخشیدند و توانستند قهرمان مسابقات کشوری شوند، شش نفر از آن‌ها در تیم ملی حضور یافتند و با تیم ملی قهرمان آسیا شدند. لازم به ذکر است که به دلیل حجاب ورزشکاران شایسته ایرانی این مسابقات از تلوزیون مالزی پخش نشد. در گذشته نیز در سال (۲۰۰۸) تیم فوتبال بانوان کشور به‌همین دلیل از مسابقات انتخابی المپیک کنار گذاشته شد. عواملی چون عدم مسئولیت‌پذیری نسبت به ورزش بانوان در استان، عدم تخصیص مکان‌های ویژه و اختصاصی برای فعالیت بانوان، محدودیت‌های مالی، کمبود مربی زن متخصص و بین‌المللی در سطح استان، وعده‌های پوچ و توخالی فدراسیون، نبود اردوهای استعدادیابی در سطح استان، بی‌برنامگی و بی‌اهمیت‌شمردن ورزش بانوان و حتی آلودگی هوا موانع پیشرفت ورزشی زنان استان می‌باشد (معاونت توسعه ورزش بانوان استان خوزستان، ۱۳۹۴). در ارتباط با تجهیزات ورزشی نیز باید عنوان کرد که ۳۱ مکان ورزشی برای بانوان استان احداث شده است که در اختیار بانوان نبوده و آن‌ها در طول شبانه‌روز تنها می‌توانند ۳-۴ ساعت از آن استفاده کنند؛ لذا، بهتر است مدیریت این اماکن به خود بانوان واگذار شود. شایان ذکر است که با تمام توانمندی، گستردگی و قدمت استان خوزستان، این استان دارای مجموعه ورزشی ویژه بانوان نمی‌باشد و با نبود امکانات و اعتبارات

نمی‌توان قابلیت‌ها را به تصویر کشید؛ از این‌رو، استان خوزستان مستلزم نگاه ویژه و جهادی است (ناصری‌مقدم، ۱۳۹۴، ۲).

مطالعات پیشین حاکی از آن است که مشکلات زیادی فراروی بانوان ورزشکار می‌باشد. احسانی و همکاران (۱۳۸۸) نابرابری فرصت مربیگری، کمبود فضاهای ورزشی ویژه بانوان و تبعیض در تخصیص بودجه و اعتبارات به ورزش بانوان را از جمله مشکلات پیش روی بانوان دانسته‌اند.

در این‌راستا، گراف^۱ (۲۰۱۴) موضوعاتی چون آزار و اذیت همسر، تبعیض‌های جنسیتی جامعه و چالش‌های تعادل کار و زندگی را موانعی برای پیشرفت ورزش زنان در استرالیا می‌داند. مرکز مطالعات کالیفرنیا جنوبی نیز مطالعات فمینیستی با عنوان "حمایت اجتماعی از ورزش زنان در رسانه و کیفیت پوشش خبری (چه به صورت آنلاین و چه در رسانه‌های جمعی)" را در سال (۲۰۱۵) منتشر نمود و در آن سطح پوشش رسانه‌ای ورزش حرفه‌ای مردان نسبت به زنان را در ایالات متحده آمریکا ۶۸ به یک در تلویزیون و ۲۰ به یک در رسانه‌های نوشتاری اعلام کرد.

علی‌رغم توانمندی‌ها و استعدادهای ورزشی، انگیزه بالا و حمایت خانواده‌های خوزستانی از دختران ورزشکار، جایگاه ورزش زنان استان خوزستان در سطح قابل‌قبولی از ورزش کشور نبوده و ورزشکاران خوزستانی حضوری کم‌رنگی در تیم‌های ملی کشور دارند، وضعیت مدال‌آوری آن‌ها بسیار ضعیف بوده و نیاز به برنامه‌ریزی اساسی دارد. با توجه به وضعیت ضعیف استان در کسب مدال و صعود به رده‌های بالای تیم‌های ملی، پژوهش حاضر در پی پاسخ بدین سؤال است که مهم‌ترین موانع ارتقای ورزشکاران زن لیگ برتری در استان خوزستان کدام موارد هستند؟

روش‌شناسی پژوهش

در پژوهش حاضر با توجه به فقدان ابزار مناسبی جهت بررسی موانع، پژوهشگر درصدد برآمد تا ضمن شناسایی موانع ارتقای ورزشکاران زن استان خوزستان، به طراحی و اعتباریابی پرسش‌نامه‌ای در این‌زمینه بپردازد. بدین‌منظور، پژوهشی در سه بخش انجام شد. در بخش اول پس از مطالعه پیشینه پژوهش به انجام مصاحبه‌های عمیق و نیمه‌ساختاریافته با ورزشکاران زن لیگ برتر استان خوزستان اقدام گردید. در این‌راستا، طی مصاحبه‌هایی نظر آن‌ها درمورد موانع ارتقا بررسی شد و مصاحبه‌ها تا مرحله اشباع نظری ادامه یافت و سرانجام پس از انجام ۱۰ مصاحبه و شناسایی ۶۲ گویه متوقف گردید. پس از آن، مجموعه گویه‌های شناسایی‌شده مورد بازبینی تیم پژوهش قرار گرفت و ضمن بررسی روایی صوری و محتوایی ابزار پژوهش، گویه‌هایی که هم‌پوشانی داشتند، حذف گشته و در نهایت، ۵۴ گویه باقی ماند. در مرحله بعد، به‌منظور کاهش تعداد متغیرها از تحلیل

1. Gruff

عاملی اکتشافی^۱ استفاده گردید. شایان ذکر است که تحلیل عاملی اکتشافی با گروه‌بندی متغیرهای مرتبط به هم، داده‌ها را خلاصه می‌کند. این حالت اغلب در مراحل اولیه پژوهش به‌عنوان بخشی از فرایند ساخت ابزار استفاده می‌گردد. معمولاً در تحلیل عاملی تعداد آزمودنی‌های موردنیاز در ارتباط با تعداد متغیرهایی که اندازه‌گیری می‌شوند، بررسی می‌گردد. لازم‌به‌ذکر است که اساساً تعداد موردها (آزمودنی‌ها) همواره می‌بایست بیش از تعداد متغیرها باشد. در این زمینه، کناپ و براون^۲ (۱۹۹۵) نسبت حداقل سه آزمودنی به‌ازای هر متغیر را قابل قبول دانسته‌اند. دیدگاه دیگر در مورد حجم نمونه این است که از آن‌جاکه اساس بر هم‌بستگی می‌باشد، ۱۰۰ تا ۲۰۰ آزمودنی برای بیشتر اهداف کافی است (کاظم‌نژاد، حیدری و نوروززاده، ۱۳۹۰).

جهت انجام پژوهش پرسش‌نامه ۵۴ سؤالی با طیف پنج گزینه‌ای لیکرت (۱= کاملاً مخالف تا ۵= کاملاً موافق) تنظیم گردید و پس از بررسی روایی صوری و محتوایی توسط متخصصان (N= ۱۲) در میان ورزشکاران زن شهرهای رامهرمز، ماهشهر و بهبهان توزیع گشت که از مجموع ۲۷۰ پرسش‌نامه توزیع شده، ۲۵۵ پرسش‌نامه کامل جمع‌آوری شد. در مرحله سوم، به‌منظور بررسی روایی سازه، پس از تعیین حجم جامعه (N= ۲۸۰) و تأیید روایی محتوای پرسش‌نامه توسط متخصصان مدیریت ورزشی (n= ۱۲)، با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی، پرسش‌نامه طراحی شده در مرحله قبل، به‌همراه پرسش‌نامه عوامل جمعیت‌شناختی در میان ورزشکاران زن فعال در لیگ‌های ورزشی استان (شهرهای اهواز، آبادان، ماهشهر و رامهرمز) توزیع گردید که از ۲۲۰ پرسش‌نامه توزیعی، ۲۰۲ پرسش‌نامه به‌صورت کامل جمع‌آوری شد. در بررسی روایی سازه جهت انجام تحلیل عاملی تأییدی، با توجه به سؤالات پرسش‌نامه و نیز نتایج آزمون تحلیل عاملی اکتشافی، مدل‌های نه و هشت عاملی بررسی گردید و مشخص شد که مدل هشت عاملی نسبت به سایر مدل‌ها برآزش بهتری دارد. هشت عامل اصلی (با ۴۳ سؤال) که به‌عنوان موانع ارتقای ورزشکاران زن استان خوزستان به رده‌های بالای ورزشی شناسایی شدند، عبارت هستند از: جنسیت و فرهنگ (پنج سؤال)، هزینه‌ها و آینده شغلی (شش سؤال)، برخورد جامعه (پنج سؤال)، نابرابری جنسیتی در سازمان‌های ورزشی (شش سؤال)، فساد در سازمان‌های ورزشی (پنج سؤال)، عوامل مدیریتی (شش سؤال)، عوامل فنی (شش سؤال) و تصور از جنسیت خود (سه سؤال).

-
1. Exploratory Factor Analysis (EFA)
 2. Knap & Bron

نتایج

در تحلیل عاملی اکتشافی برای تجزیه و تحلیل ۵۴ گویه پرسش‌نامه اولیه از روش تحلیل عناصر اصلی^۱ با چرخش عمودی^۲ و تکنیک واریماکس^۳ استفاده شد و مقدار شاخص پایایی بر اساس ضریب الفای کرونباخ (KMO^۴)؛ معادل (۰/۷۶۱) به دست آمد که نشان‌دهنده کفایت نمونه‌گیری می‌باشد. لازم به ذکر است که مقدار این شاخص می‌تواند بین صفر تا یک به دست آید و چنانچه مقدار آن معادل (۰/۵) یا بیش از آن باشد، تعداد داده‌ها برای تحلیل عاملی مناسب است (ویلیامز، انسمان و بروان، ۲۰۱۰). مقدار آزمون کرویت بارتلت^۵ نیز معنادار به دست آمد (۰/۰۰۱) که حاکی از مناسب بودن ماتریس هم‌بستگی برای تحلیل عاملی داده‌ها می‌باشد. علاوه بر این، با انجام تحلیل عاملی اکتشافی و دوران عمودی، نه عامل اصلی شناسایی گردید. معیار در نظر گرفتن بار هر عامل در هر پژوهش متفاوت می‌باشد؛ برخی از پژوهشگران از نقطه برش حداقل (۰/۳۰) و برخی دیگر از نقطه برش حداکثر (۰/۵۵) استفاده می‌کنند (کازم‌نژاد و همکاران، ۱۳۹۰). در پژوهش حاضر نیز با حذف گویه‌هایی که بار عاملی آن‌ها کمتر از (۰/۵) بود، ۴۶ گویه به دست آمد و هشت گویه حذف شد. این نه عامل در مجموع ۷۱/۱۵۴ درصد از واریانس عوامل مؤثر بر ورزشکاران زن را تبیین می‌کند که مقدار قابل قبولی است.

جدول ۱- موانع توسعه ورزش بانوان در استان خوزستان

عوامل	درصد از واریانس	گویه‌ها	بار عاملی
رویت آینده شغل	۱۱/۶۷۴ درصد از کل واریانس	۹. ترس از افت تحصیلی	۰/۵۷۸
		۱۰. نگرانی از آینده شغلی و دوران بازنشستگی ورزشی	۰/۶۷۸
		۱۱. عدم تأمین هزینه‌های زندگی از طریق ورزش حرفه‌ای و قهرمانی	۰/۷۱۲
		۱۲. ناتوانی ورزشکاران زن در پرداخت هزینه‌های بالای ورزش قهرمانی	۰/۶۵۶
		۲۵. نبود برنامه‌های استعدادیابی برای ورزش بانوان در سطح استان	۰/۵۳۴
		۲۶. عدم استفاده از روان‌شناس در کنار ورزشکاران استان	۰/۵۸۷
		۳۷. کمبود اردوهای آمادگی برای زنان ورزشکار استان	۰/۵۴۰
		۳۸. ضعف و بی‌نظمی در برنامه مسابقات ورزشی بانوان استان	۰/۵۶۳

1. Principle Components Method (PCM)
2. Orthogonal Rotation
3. Varimax
4. Kaiser-Meyer-Olkin
5. Bartlett's test of Sphericity

ادامه جدول ۱- موانع توسعه ورزش بانوان در استان خوزستان

عوامل	درصد از واریانس	گویه‌ها	بار عاملی
تصور از جامعه	۹/۹۸۰ درصد از کل واریانس	۱۴. عدم پوشش رسانه‌های رقابت‌های ورزشی زنان در صداوسیما استان خوزستان	۰/۷۱۳
		۱۵. حضور کم‌رنگ تماشاگران در رقابت‌های ورزشی زنان	۰/۴۵۶
		۱۷. کم‌توجهی مسئولان ورزشی استان خوزستان نسبت به موفقیت‌های ورزشی بانوان	۰/۷۶۰
		۱۸. کم‌توجهی رسانه‌های استان به قهرمانان زن ورزشکار (صداوسیما، روزنامه‌ها و سایت‌ها)....	۰/۸۰۵
		۱۹. عدم تمایل سازمان‌ها به تیم‌داری و سرمایه‌گذاری در ورزش زنان	۰/۷۴۷
تصور از جنسیت	۸/۷۳۵ درصد از کل واریانس	۸. ایجاد خشونت و خلق‌و‌خو و ساختار بدنی مردانه	۰/۵۸۱
		۱۳. ضعف و خودناتوان‌انگاری فیزیولوژیک در بانوان ورزشکار	۰/۵۷۲
		۳۶. عدم آشنایی با سطح توانایی‌های ورزشکاران سایر استان‌ها	۰/۶۰۹
		۴۰. ضعف مهارت‌های فنی در مربیان زن استان	۰/۷۵۱
		۴۱. آشنایی اندک داوران زن با قوانین به‌روز ورزشی	۰/۷۵۵
حاکمیت روابط بر ضوابط	۸/۳۴۴ درصد از کل واریانس	۴۲. نظارت اندک بر کار داوران استان	۰/۷۰۶
		۴۷. کم‌توجهی به معیارهای اخلاقی در میان مربیان زن استان	۰/۵۴۰
		۲۷. ضعف حمایت مالی بیمه ورزشی از ورزشکاران استان	۰/۵۶۴
		۲۸. حاکمیت روابط بر ضوابط در سطح هیأت‌های شهرستان‌ها و استان	۰/۷۷۲
		۲۹. حاکمیت روابط بر ضوابط در سطح ادارات ورزش و جوانان استان خوزستان	۰/۸۲۹
تأثیر بر سازمان ورزشی	۷/۲۰۹ درصد از کل واریانس	۳۰. حاکمیت روابط بر ضوابط در سطح فدراسیون‌های ورزشی	۰/۷۲۹
		۲۱. اهمیت‌دادن مسئولان به چند رشته ورزشی خاص و غفلت از سایر رشته‌های ورزشی زنان	۰/۷۰۸
		۲۲. عدم اختصاص امکانات و تجهیزات ورزشی مناسب به ورزش زنان	۰/۷۲۸
		۲۳. کم‌بودن بودجه تخصیصی به ورزش قهرمانی بانوان در سطح استان	۰/۶۴۸

ادامه جدول ۱- موانع توسعه ورزش بانوان در استان خوزستان

عوامل	درصد از واریانس	گویه‌ها	بار عاملی
نسبت و فرهنگ	۶/۹۷۷ درصد از کل واریانس	۲. تمایل اندک خانواده‌های خوزستانی به حضور دختران در اردوها یا سفرهای ورزشی	۰/۵۷۴
		۴. رعایت حجاب و حفظ شئون اسلامی	۰/۶۴۳
		۵. چند مسئولیت داشتن زنان (همسرداری، فرزندپروری و رسیدگی به امور منزل)	۰/۶۳۲
		۶. قلمداد شدن ورزش قهرمانی به‌عنوان فعالیتی مردانه در فرهنگ مردم استان	۰/۷۳۹
		۴۹. استفاده کم از مربیان تمام‌وقت برای تیم‌های ورزشی بانوان استان	۰/۶۰۹
		۵۰. ضعف و بی‌برنامگی در جلسات تمرین	۰/۵۸۴
رقابت	۶/۶۸۸ درصد از کل واریانس	۵۱. نبود زمان ثابت و مناسب برای تمرین	۰/۵۸۴
		۵۲. عدم تطبیق برنامه‌های استانی با تقویم ورزشی فدراسیون‌ها	۰/۶۷۷
		۵۳. نظارت پایین بر تست دوپینگ در رقابت‌های ورزشی زنان	۰/۵۷۷
		۵۴. عدم تحقق وعده‌های مالی و مبالغ قرارداد	۰/۷۰۷
تأثیر جامعه	۵/۹۹۷ درصد از کل واریانس	۴۳. ناتوانی در جذب مربی زن خارجی	۰/۵۵۷
		۴۵. اعتماد اندک به تخصص مربیان زن نسبت به مربیان مرد	۰/۶۴۰
		۴۶. نگاه جنسیتی به رشته‌های ورزشی	۰/۶۸۲
		۴۸. محدودیت در روابط و منع شرعی تماس فیزیکی با مربیان مرد	۰/۷۱۹
فرآیند	۵/۵۴۹ درصد از کل واریانس	۳۱. کمبود مدیران زن ورزشی کارآمد در استان	۰/۵۱۳
		۳۲. ضعف و کم‌کاری هیأت‌های ورزشی استان در معرفی ورزشکاران به فدراسیون‌ها و تیم‌های ملی	۰/۵۵۴
		۳۴. عدم پیگیری حق و حقوق ورزشکاران خوزستانی از سوی هیأت‌های استان	۰/۵۱۶
		۳۵. شفاف نبودن فرایند انتخاب ورزشکاران در فدراسیون‌ها	۰/۵۱۳

در ادامه، به منظور بررسی روایی سازه از تحلیل عاملی تأییدی^۱ استفاده گردید. بدین منظور، ۲۲۰ پرسش‌نامه در بین ورزشکاران زن لیگ‌های برتر استان خوزستان توزیع گردید که ۲۰۲ مورد از آن‌ها تکمیل شده و جمع‌آوری گشت.

بر اساس نتایج، بیش از ۹۰ درصد از پاسخ‌دهندگان در دامنه سنی ۱۶ تا ۳۵ سال قرار دارند و به صورت میانگین دارای $8/216 \pm 3$ سال سابقه ورزشی می‌باشند؛ بیش از ۸۰ درصد از آن‌ها دارای مدرک کارشناسی و پایین‌تر هستند؛ بیش از ۹۰ درصد از پاسخ‌دهندگان مجرد می‌باشند؛ بیش از ۸۰ درصد از آن‌ها بیکار بوده (یعنی دارای شغل دیگری غیر از ورزش حرفه‌ای نبوده‌اند) و بیش از ۹۰ درصد نیز اعزام برون‌مرزی نداشته‌اند. همچنین، از بین ۲۰۲ شرکت‌کننده در این پژوهش، ۱۷۵ نفر دارای سابقه قهرمانی هستند؛ بیش از ۵۳ درصد دارای سابقه قهرمانی در سطح استان و حدود ۲۸ درصد دارای سابقه قهرمانی در سطح ملی، آسیایی و جهانی می‌باشند. علاوه بر این، یافته‌ها نشان داد که ورزشکاران زن نخبه بسیاری از رشته‌های ورزشی فعال در سطح استان خوزستان (شنا، کاراته، تنیس، بسکتبال، بدمینتون، تکواندو، فوتسال، والیبال، ایروبیک، وشو، ژیمناستیک و قایق‌رانی) در این پژوهش شرکت کرده‌اند.

جهت انجام تحلیل عاملی تأییدی با توجه به سؤالات پرسش‌نامه و نیز نتایج آزمون تحلیل عاملی اکتشافی، مدل‌های نه و هشت عاملی بررسی گردید و مشخص شد که مدل هشت عاملی نسبت به سایر مدل‌ها برازش بهتری دارد. شایان‌ذکر است که هشت عامل اصلی (با ۴۳ سؤال) به عنوان موانع ارتقای ورزشکاران زن استان خوزستان به رده‌های بالای ورزشی شامل: جنسیت و فرهنگ (پنج سؤال)، هزینه‌ها و آینده شغلی (شش سؤال)، برخورد جامعه (پنج سؤال)، نابرابری جنسیتی در سازمان‌های ورزشی (شش سؤال)، فساد در سازمان‌های ورزشی (پنج سؤال)، عوامل مدیریتی (شش سؤال)، عوامل فنی (شش سؤال) و تصور از جنسیت خود (سه سؤال) شناسایی شدند.

علاوه بر این، به منظور برازش مدل اندازه‌گیری در روش حداقل مربعات جزئی، ابتدا پایایی ابزار توسط سه معیار مورد سنجش قرار گرفت: آلفای کرونباخ، پایایی ترکیبی^۲ و ضرایب بارهای عاملی. سپس، روایی هم‌گرا و واگرا بررسی گردید. آلفای کرونباخ معیاری کلاسیک برای سنجش پایایی بوده و سنجش‌های مناسب جهت ارزیابی پایداری درونی^۳ محسوب می‌گردد. موس^۴ و همکاران (۱۹۹۸) در مورد متغیرهایی با تعداد سؤالات اندک، مقدار (۰/۶) را به عنوان سرحد ضریب آلفای کرونباخ معرفی کرده‌اند. معیار مدرن‌تری که روش حداقل مربعات جزئی برای سنجش ارزیابی می‌کند، مقدار

1. Confirmatory Factor Analysis (CFA)
2. Composite Reliability
3. Internal Consistency
4. Moss

پایایی ترکیبی است که طی آن پایایی سازه‌ها نه به صورت مطلق، بلکه با توجه به همبستگی سازه‌های آن‌ها با یکدیگر محاسبه می‌گردد و در صورتی که مقدار پایایی ترکیبی برای هر سازه بیشتر از (۰/۷) به دست آید، نشان از پایداری درونی مناسب برای مدل اندازه‌گیری دارد. با توجه به جدول شماره دو، ضرایب آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی در محدوده مورد قبول واقع شده‌اند. معیار دیگری که برای بررسی پایایی ابزار به کار برده می‌شود، مقدار بارهای عاملی است که از طریق محاسبه مقدار همبستگی شاخص‌های یک سازه، با آن سازه محاسبه می‌شوند. هالند^۱ (۱۹۹۹) معتقد است که اگر این مقدار برابر یا بیشتر از (۰/۴) باشد، واریانس بین سازه و شاخص‌های آن از واریانس خطای اندازه‌گیری آن سازه بیشتر بوده و پایایی در مورد آن مدل قابل قبول می‌باشد و چنانچه کمتر از (۰/۴) باشد می‌بایست سؤالات پرسش‌نامه را اصلاح نمود و یا از مدل پژوهش حذف کرد (داوودی و رضازاده، ۱۳۹۲). لازم به ذکر است با توجه به این که بار عاملی سؤالات ۳۵، ۳۹ و ۴۰ کمتر از (۰/۴) بود از مدل حذف شدند (مابقی سؤالات دارای بار عاملی قابل قبولی بودند). بار عاملی تمامی سؤالات در جدول شماره سه آمده است. با توجه به جدول، مقادیر تی برای تمامی سؤالات بزرگ‌تر از (۱/۹۶) می‌باشد؛ بنابراین، در سطح اطمینان ۹۵ درصد معنادار هستند. معیار دوم جهت بررسی برازش مدل اندازه‌گیری، روایی هم‌گرا^۲ است که به بررسی میانگین واریانس به اشتراک گذاشته شده بین هر سازه با شاخص‌های خود می‌پردازد. به بیان دیگر، میزان همبستگی هر سازه با سؤالات (شاخص‌ها) خود را مشخص می‌کند و هرچه این همبستگی بیشتر باشد، برازش نیز بیشتر است و علامت میانگین واریانس استخراجی^۳ مشخص می‌گردد. در این راستا، مگنر^۴ و همکاران (۱۹۹۶) مقدار (۰/۴) به بالا را برای میانگین واریانس استخراجی کافی دانسته‌اند (داوودی و رضازاده، ۱۳۹۲).

-
1. Hulland
 2. Convergent Validity
 3. Average Variance Extracted (AVE)
 4. Magner

جدول ۲- بررسی ضرایب پایایی مدل هشت عاملی

عوامل هشت گانه	ضریب آلفای کرونباخ (a)	پایایی ترکیبی (CR)	میانگین واریانس استخراجی (AVE)
جنسیت و فرهنگ	۰/۷۵۲۵	۰/۸۲۶۹	۰/۴۹۹۶
هزینه‌ها و آینده شغلی	۰/۷۶۸۲	۰/۸۳۷۲	۰/۴۶۹۶
برخورد جامعه	۰/۷۴۵۷	۰/۸۳۰۳	۰/۴۹۴۸
نابرابری جنسیتی در سازمان‌های ورزشی	۰/۷۶۷۳	۰/۸۲۵۷	۰/۴۶۶۴
حاکمیت روابط بر ضوابط در سازمان‌های ورزشی	۰/۹۱۳۵	۰/۹۳۴۶	۰/۷۴۱۲
عوامل مدیریتی	۰/۷۴۸۴	۰/۸۲۲۲	۰/۴۰۵۲
عوامل فنی	۰/۷۱۲۵	۰/۸۰۵۴	۰/۴۲۲۳
تصور از جنسیت خود	۰/۷۶۷۳	۰/۷۰۵۸	۰/۴۴۹۶

در جدول شماره سه، گویه‌های مربوط به عوامل هشت گانه، بار عاملی و مقدار تی متناظر با هریک از آن‌ها گزارش شده است.

جدول ۳- بررسی بار عاملی و مقدار تی متناظر با هریک از گویه‌ها

عوامل هشت گانه	شماره	گویه‌های مربوط به عوامل هشت گانه	بار عاملی	مقدار تی
۱. جنسیت و فرهنگ	۲	رعایت حجاب و حفظ شئونات اسلامی	۰/۸۸۳	۱۹/۵۶۷
	۱	تمایل کم خانواده‌های خوزستانی به حضور دختران در اردوها	۰/۸۸۰	۲۱/۸۶۳
	۳۸	نگاه جنسیتی به رشته‌های ورزشی	۰/۶۶۶	۴/۱۲۴
	۵	ایجاد خشونت و خلق‌وخو و ساختار بدنی مردانه	۰/۵۶۲	۳/۴۱۵
	۳	چند مسئولیت داشتن زنان (همسرداری، فرزندپروری و رسیدگی به امور)	۰/۵۶۰	۹/۸۴۵
۲. هزینه‌ها و آینده شغلی	۸	عدم تأمین هزینه‌های زندگی از طریق ورزش قهرمانی	۰/۸۳۵	۴/۸۱۹
	۷	نگرانی از آینده شغلی و دوران بازنشستگی ورزشی	۰/۷۸۳	۱۸/۲۲۱
	۲۲	ضعف حمایت مالی بیمه ورزشی از ورزشکاران زن	۰/۷۳۲	۲۱/۸۵۷
	۹	ناتوانی ورزشکاران زن در پرداخت هزینه‌های بالای ورزش قهرمانی	۰/۶۶۱	۸/۴۲۸
	۴۶	عدم تحقق وعده‌های مالی و مبالغ قرارداد	۰/۵۲۱	۱۹/۸۳۲
	۶	ترس از افت تحصیلی	۰/۵۱۳	۵/۲۳۴

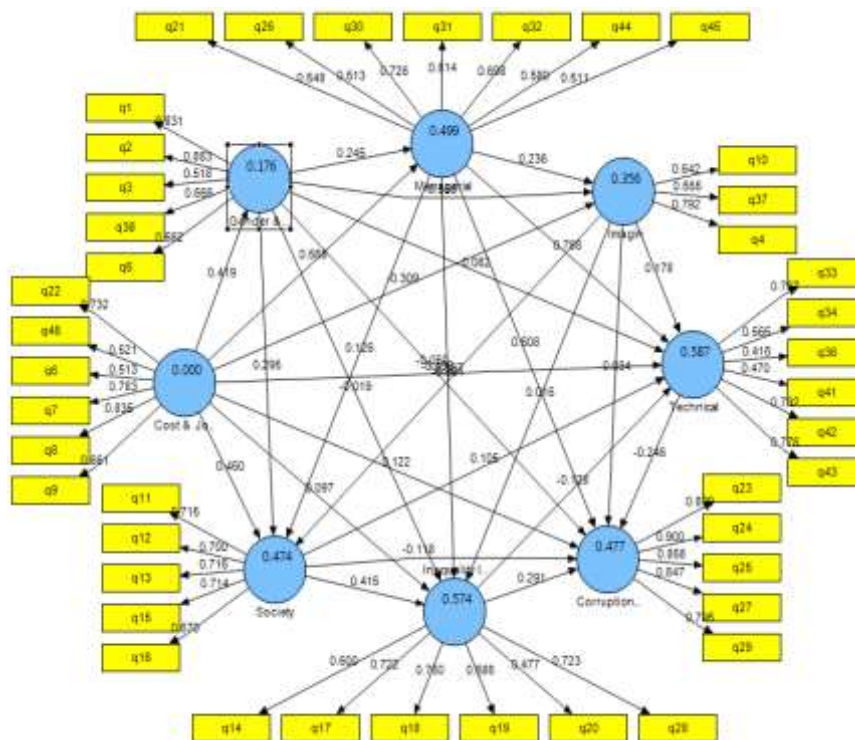
ادامه جدول ۳- بررسی بار عاملی و مقدار تی متناظر با هریک از گویه‌ها

عوامل هشت‌گانه	شماره	گویه‌های مربوط به عوامل هشت‌گانه	بار عاملی	مقدار تی
ب. خورد جامعه	۱۳	کم‌توجهی جامعه نسبت به موفقیت‌های ورزشی بانوان	۰/۷۱۶	۱۱/۰۵۳
	۱۱	عدم پوشش رسانه‌ای رقابت‌های ورزشی زنان در صداوسیما	۰/۷۱۵	۸/۵۰۱
	۱۵	کم‌توجهی رسانه‌های استان به قهرمانان زن ورزشکار	۰/۷۱۴	۱۰/۱۰۳
	۱۲	حضور کم‌رنگ تماشاگران در رقابت‌های ورزشی	۰/۷۰۰	۱۱/۷۴۵
	۱۶	عدم تمایل سازمان‌ها به تیم‌داری و سرمایه‌گذاری در ورزش زنان	۰/۶۷۰	۸/۸۹۸
	۱۸	عدم اختصاص امکانات و تجهیزات ورزشی مناسب به ورزش زنان	۰/۷۶۰	۷/۸۸۵
نابرابری جنسیتی در سازمان‌های ورزشی	۲۸	عدم پیگیری حق و حقوق ورزشکاران خوزستانی از سوی هیأت‌های ورزشی	۰/۷۲۳	۱۰/۹۵۹
	۱۷	اهمیت‌دادن مسئولان به چند رشته ورزشی خاص	۰/۷۲۲	۹/۸۵۵
	۱۹	کم‌بودن بودجه تخصیصی به ورزش قهرمانی بانوان در سطح استان	۰/۶۸۶	۶/۹۵۰
	۱۴	کم‌توجهی مسئولان ورزشی استان خوزستان نسبت به موفقیت‌های	۰/۶۰۰	۲/۵۰۹
	۲۰	نبود برنامه‌های استعدادیابی برای ورزش بانوان استان	۰/۴۷۷	۱۱/۳۵۹
	۲۴	حاکمیت روابط بر ضوابط در سطح ادارات ورزش و جوانان استان	۰/۹۰۰	۲۳/۵۰۸
حاکمیت روابط بر ضوابط در سازمان‌های ورزشی	۲۳	حاکمیت روابط بر ضوابط در سطح هیأت‌های ورزشی استان خوزستان	۰/۸۹۰	۳۲/۸۵۲
	۲۵	حاکمیت روابط بر ضوابط در سطح فدراسیون‌های ورزشی	۰/۸۶۸	۲۸/۹۷۶
	۲۷	ضعف و کم‌کاری هیأت‌های ورزشی استان در معرفی ورزشکاران به فدراسیون‌ها تیم‌های ملی	۰/۸۴۷	۲۳/۹۹۲
	۲۹	شفاف‌نبودن فرایند انتخاب ورزشکاران در فدراسیون‌ها	۰/۷۹۵	۲۱/۰۷۴
	۳۱	کم‌بودن اردوهای آمادگی برای زنان ورزشکار استان	۰/۸۱۴	۶/۰۵۰
	۳۰	عدم آشنایی با سطح توانایی‌های ورزشکاران سایر استان‌ها	۰/۷۲۶	۴/۶۱۴
عوامل مدیریتی	۳۲	ضعف و بی‌نظمی در برنامه مسابقات ورزشی بانوان استان	۰/۶۹۸	۱۲/۴۸۶
	۴۴	عدم تطبیق برنامه‌های استانی با تقویم ورزشی فدراسیون‌ها	۰/۵۸۰	۲۹/۳۳۹
	۲۱	عدم استفاده از روانشناس در کنار ورزشکاران	۰/۵۴۸	۶/۷۲۱
	۲۶	کمبود مدیران زن ورزشی کارآمد	۰/۵۱۳	۴/۲۸۴
	۴۵	نظارت پایین بر تست دوپینگ در رقابت‌های ورزشی زنان	۰/۵۱۱	۳/۵۰۸

ادامه جدول ۳- بررسی بار عاملی و مقدار تی متناظر با هریک از گویه‌ها

عوامل هشت‌گانه	شماره	گویه‌های مربوط به عوامل هشت‌گانه	بار عاملی	مقدار تی
بازرسی	۴۲	ضعف و بی‌برنامگی در جلسات تمرین	۰/۷۹۲	۹/۰۷۹
	۴۳	نبودن زمان ثابت و مناسب برای تمرین	۰/۷۷۸	۵/۰۷۱
	۳۳	ضعف مهارت‌های فنی مربیان زن	۰/۷۶۷	۲/۵۰۲
	۳۴	استفاده کم از مربیان زن تمام‌وقت در استان	۰/۵۶۵	۳/۷۶۲
	۴۱	استفاده کم از مربیان تمام‌وقت برای تیم‌های ورزشی بانوان استان	۰/۴۷۰	۸/۸۴۹
	۳۶	ناتوانی در جذب مربی زن خارجی	۰/۴۱۶	۹/۲۲۵
تصور از سیستم	۴	قلمداد شدن ورزش قهرمانی به‌عنوان فعالیتی مردانه در فرهنگ مردم استان	۰/۷۹۲	۴/۵۴۱
	۱۰	ضعف و خودناتوان‌انگاری فیزیولوژیک در بانوان ورزشکار	۰/۶۴۲	۲/۸۰۵
	۳۷	اعتماد کم ورزشکاران به تخصص مربیان زن نسبت به مربیان مرد	۰/۵۵۵	۲/۴۱۳

همان‌گونه که در جدول شماره سه مشاهده می‌شود، تمامی بارهای عاملی سؤالات بیشتر از (۰/۴) می‌باشد که نشان از مناسب بودن این معیار دارد. مقدار تی به‌دست آمده برای تمام سؤالات نیز بیش از (۱/۹۶) است که حاکی از تأثیر معنادار تمام سؤالات در سطح اطمینان (۰/۹۵) می‌باشد.

شکل ۱- مسیر عوامل بازدارنده زنان ورزشکار با هشت عامل

سومین معیار بررسی برازش مدل‌های اندازه‌گیری، روایی واگرا^۱ است. در پژوهش حاضر روایی واگرای مدل با استفاده از روش ماتریس فورنل و لارکر^۲ بررسی گردید. در این روش میزان همبستگی یک سازه با شاخص‌های آن در مقابل همبستگی آن سازه با سایر سازه‌ها مقایسه می‌شود. در قطر اصلی این ماتریس، جذر میانگین واریانس استخراجی متغیرها وارد می‌گردد و جهت تأیید روایی واگرا لازم است این مقدار بیش از همبستگی میان آن متغیر با سایر متغیرها باشد (داوودی و رضازاده، ۱۳۹۲). با توجه به نتایج جدول شماره چهار، جذر میانگین واریانس استخراجی که در قطر اصلی ماتریس زیر آمده است، بیشتر از میزان همبستگی هر سازه با دیگر متغیرها می‌باشد که نشان‌دهنده روایی واگرای مناسب و برازش خوب مدل‌های اندازه‌گیری است.

1. Discriminant Validity
2. Fornell & Larcker

جدول ۴- بررسی روایی واگرای مدل به روش فورنل و لارکر

سازه	جنسیت و فرهنگ	هزینه‌ها و آینده شغلی	برخورد جامعه	نابرابری جنسیتی در سازمان‌های ورزشی	فساد در سازمان ورزشی	عوامل مدیریتی	عوامل فنی	تصور از جنسیت خود
جنسیت و فرهنگ	۰/۷۰۶							
هزینه‌ها و آینده شغلی	۰/۴۱۹	۰/۶۸۵						
برخورد جامعه	۰/۱۳۷	۰/۶۳۱	۰/۷۰۳					
نابرابری جنسیتی در سازمان‌های ورزشی	۰/۱۴۲	۰/۶۱۱	۰/۴۱۴	۰/۶۶۸				
فساد در سازمان ورزشی	۰/۰۰۸	۰/۵۱۸	-۰/۰۱۰	۰/۳۲۲	۰/۸۶۰			
عوامل مدیریتی	۰/۲۴۴	۰/۶۷۰	۰/۰۵۴	۰/۴۱۳	۰/۵۲۱	۰/۶۳۶		
عوامل فنی	۰/۳۶۷	۰/۳۶۷	۰/۰۵۱	-۰/۱۲۸	-۰/۲۴۶	۰/۵۸۲	۰/۶۴۹	
تصور از جنسیت خود	۰/۶۲۳	-۰/۰۶۹	-۰/۳۰۱	-۰/۱۰۸	-۰/۰۶۹	۰/۲۳۶	۰/۱۶۰	۰/۶۷۰

بنابر یافته‌های پژوهش، پرسش‌نامه طراحی شده دارای پایایی و روایی مناسب می‌باشد. در پژوهش حاضر از آزمون رتبه‌ای فریدمن برای اولویت‌بندی عوامل بازدارنده از دیدگاه زنان ورزشکار فعال در لیگ‌های برتر استان خوزستان استفاده شده است که نتایج آن در جدول شماره پنج ارائه شده است.

جدول ۵- نتیجه آزمون فریدمن

تعداد	۲۰۲ نفر
مقدار آماره کای دو	۲۳۶/۵۸۵
درجه آزادی	۷
سطح معناداری	۰/۰۰۱

با توجه به این که سطح معناداری آزمون فریدمن کمتر از (۰/۰۵) به دست آمده است، می توان گفت که تفاوت معناداری بین اولویت موانع هشت گانه وجود دارد. با توجه به میانگین رتبه های هریک از عوامل می توان آن ها را به صورتی که در جدول شماره شش آمده است، رتبه بندی کرد.

جدول ۶- اولویت بندی موانع ارتقا از دیدگاه ورزشکاران زن لیگ برتری استان خوزستان

رتبه	میانگین رتبه ای	موانع ارتقا
اول	۵/۳۷	برخورد جامعه
دوم	۵/۲۵	عوامل مدیریتی
سوم	۵/۲۳	نابرابری جنسیتی در سازمان های ورزشی
چهارم	۵	عوامل فنی
پنجم	۴/۸۷	فساد در سازمان های ورزشی
ششم	۴/۲۴	هزینه ها و آینده شغلی
هفتم	۳/۲۵	تصور از جنسیت خود
هشتم	۲/۸۰	جنسیت و فرهنگ

بحث و نتیجه گیری

با توجه به چالش های فرهنگی و تحولات سریعی که در نقش زنان در اجتماع پدید آمده است، امید به حضور فعال زنان در عرصه ورزش قهرمانی دور از ذهن نمی باشد؛ اما در بیشتر مواقع آنچه موجب دلسردی جامعه ورزشی زنان می شود، مشکلات زیاد و یا کند شدن سیر رشد ورزش به دلیل وجود این موانع است که با وجود تمام تلاش ها، هنوز توانایی غلبه بر آن ها وجود ندارد. هر چند موانع موجود طیف عظیمی را در بر می گیرد و چه بسا ممکن است تمام این موانع شناسایی نشده باشند، در این پژوهش گریزی بر موانع موجود در مسیر ورزش قهرمانی بانوان استان خوزستان زده شده است؛ از این رو، جهت بررسی موانع ارتقای ورزشی زنان ورزشکار لیگ برتر به ابزاری نیاز است که دارای روایی و پایایی مناسب باشد. در پژوهش حاضر با استفاده از نتایج تحلیل عاملی اکتشافی با حذف هشت سوال از پرسش نامه ۵۴ سؤالی اولیه و باقی ماندن ۴۶ سؤال، هشت عامل اصلی جنسیت و

فرهنگ (پنج سوال)؛ هزینه‌ها و آینده شغلی (شش سوال)؛ برخورد جامعه (پنج سؤال)؛ نابرابری جنسیتی در سازمان‌های ورزشی (شش سوال)؛ فساد در سازمان‌های ورزشی (پنج سوال)؛ عوامل مدیریتی (شش سوال)؛ عوامل فنی (شش سؤال)؛ تصور از جنسیت خود (سه سوال) به‌عنوان موانع ارتقای ورزشی زنان ورزشکار استان خوزستان شناسایی گردید. گفتنی است که سه سؤال (نظارت کم بر کار داوران استان، کم‌توجهی به معیارهای اخلاقی در میان مربیان زن استان و محدودیت در روابط و منع شرعی تماس فیزیکی با مربیان مرد) به‌دلیل پایین‌بودن بار عاملی مبنای پرسش‌نامه حذف شدند.

با توجه به اولویت‌بندی موانع، عامل برخورد جامعه با میانگین رتبه‌ای (۵/۳۷) در رتبه اول قرار دارد. علاوه‌براین، عدم پوشش رسانه‌ای، حضور کم‌رنگ تماشاگران، کم‌توجهی جامعه نسبت به موفقیت‌های ورزشی زنان، کم‌توجهی رسانه‌ها به قهرمانان زن، عدم تمایل سازمان‌ها به تیم‌داری و سرمایه‌گذاری در ورزش زنان از عوامل مؤثر در بعد برخورد جامعه می‌باشند. در این ارتباط، الهی (۱۳۸۷) عنوان می‌کند که عدم پوشش رسانه‌ای مناسب از ورزش زنان یکی از مهم‌ترین موانع اجتماعی است. قاسمی و همکاران (۱۳۸۹) نیز طی پژوهشی گزارش کردند که نابرابری بودن حمایت رسانه‌ها از ورزش زنان نسبت به مردان سبب کم‌شدن مخاطبان به‌عنوان تماشاگر تلویزیونی و یا طرفدار ورزشی شده است. ازسوی‌دیگر، به‌دلیل پوشش رسانه‌ای کمتر و نداشتن پشتوانه کافی، حامی مالی کمتری نیز برای آن‌ها وجود دارد. همچنین، عدم پوشش رسانه‌ای مناسب ورزش بانوان و دستاوردهای آن باعث به‌حاشیه‌کشاندن ورزش بانوان می‌شود. شایان‌ذکر است که برنامه‌ریزی و تشکیل جلسات روابط عمومی سازمان‌های ورزشی با رسانه‌ها به‌ویژه تلویزیون، در نظر گرفتن امتیازاتی برای رسانه‌ها و عقد قرارداد جهت پوشش رسانه‌ای مسابقات قهرمانی زنان و هم‌زمان تلاش در جهت جذب حامیان مالی می‌تواند منافع مالی و روحی بسیاری را به‌دنبال داشته باشد.

علاوه‌براین، در اولویت‌بندی موانع، عامل مدیریتی با میانگین رتبه‌ای (۵/۲۵) در جایگاه دوم قرار گرفت. لازم‌به‌ذکر است که عدم استفاده روان‌شناس در کنار ورزشکاران، کمبود مدیران زن ورزشی کارآمد در استان، عدم آشنایی با سطح توانایی‌های ورزشکاران سایر استان‌ها، کم‌بودن اردوهای آمادگی، ضعف و بی‌نظمی در برنامه مسابقات ورزشی بانوان استان، عدم تطبیق برنامه‌های استانی با تقویم ورزشی فدراسیون‌ها و نظارت پایین بر تست دوپینگ در رقابت‌های ورزشی بانوان از موانع شناخته‌شده در بعد مدیریتی می‌باشند. در این‌رأستا، بنار و همکاران (۱۳۹۲) فقدان روان‌شناس برای حل تنش‌ها و استرس‌های قبل و حین انجام مسابقات و محدودشدن توجه مسئولان به چند رشته ورزشی خاص را از مشکلات ورزش قهرمانی بانوان عنوان کرده است.

همچنین، عامل نابرابری جنسیتی در سازمان‌های ورزشی با میانگین رتبه‌ای (۵/۲۳) در جایگاه سوم موانع قرار دارد. کم‌توجهی مسئولان ورزشی استان نسبت به موفقیت‌های بانوان ورزشکار، اهمیت‌دادن مسئولان به چند رشته ورزشی خاص و غفلت از سایر رشته‌ها، عدم اختصاص امکانات و تجهیزات ورزشی مناسب به ورزش بانوان، کم‌بودن بودجه تخصیصی به ورزش قهرمانی بانوان، نبود برنامه‌های استعدادیابی و عدم پیگیری حق و حقوق ورزشکاران خوزستانی از سوی هیأت‌های ورزشی استان نیز از عوامل مؤثر در بعد نابرابری جنسیتی در سازمان‌های ورزشی می‌باشد. در این زمینه، تندنویس (۱۳۸۱) نبود امکانات ویژه بانوان و فقدان اماکن سرپوشیده را از مهم‌ترین عوامل در عدم گرایش بانوان به ورزش دانسته است. به اعتقاد وی، امکانات محدود ورزش بانوان را مهجور کرده و تبعیض و نابرابری‌های جنسیتی در سازمان‌های ورزشی سبب دلسردی بانوان ورزشکاری می‌شود. نایب‌رئیس انجمن سافت‌بال (۱۳۹۴) نیز گزارش کرده است که تنها ۳۰ درصد از رقم بودجه ورزشی وزارتخانه به ورزش بانوان اختصاص پیدا می‌کند که البته، این رقم بسیاری از مواقع تنها بر روی کاغذ باقی می‌ماند؛ این موضوع را می‌توان از توزیع نابرابر امکانات ورزشی برای تیم‌های مختلف ورزش بانوان و آقاییان فهمید. متأسفانه، باید گفت متولیان ورزشی ما سعی می‌کنند بر تیم‌های ورزشی مدال‌آور مردان سرمایه‌گذاری نمایند؛ بنابراین، توجه بیشتر به ورزش قهرمانی بانوان در بخش تأمین بودجه و برنامه‌ریزی اختصاصی برای کلیه رشته‌های ورزشی فعال در استان می‌تواند در بهتر شدن عملکرد ورزشی بانوان تأثیرگذار باشد.

بر اساس نتایج، عوامل فنی با میانگین رتبه‌ای پنج در جایگاه چهارم موانع قرار دارد. همچنین، ضعف مهارت‌های فنی در مربیان زن استان، آشنایی کم داوران زن با قوانین به‌روز ورزشی، ناتوانی در جذب مربی زن خارجی، استفاده کم از مربیان تمام‌وقت برای تیم‌های ورزشی بانوان استان، ضعف و بی‌برنامگی در جلسات تمرین و نبود زمان ثابت و مناسب برای تمرین از عوامل مؤثر در بعد موانع فنی می‌باشد. همان‌طور که مشخص است (و قبلاً ذکر شد)، مشکلات اقتصادی و نداشتن حامی مالی و فقدان اماکن ویژه بانوان عامل بروز این دسته از مشکلات است. همچنین، نابه‌سامانی تمرینات و تجهیزات ورزشی و عدم برگزاری کلاس‌های ارتقای مربیان بخشی از مشکلات فنی ورزشکاران زن استان محسوب می‌شود. شایان‌ذکر است که تمرینات ثابت و منظم در ساعات و فضای مناسب لازمه ورزش قهرمانی بوده و ضروری است مسئولان جهت ارتقای سطح آمادگی ورزشکاران (با توجه به نیازهای آن‌ها) اقدام نمایند.

بر مبنای نتایج، حاکمیت روابط بر ضوابط در سازمان‌های ورزشی با میانگین رتبه‌ای (۴/۸۷) در جایگاه پنجم موانع قرار دارند. باید عنوان نمود که حاکمیت روابط بر ضوابط در سطح هیأت‌های استان، فدراسیون‌های ورزشی و ادارات ورزش و جوانان، ضعف و کم‌کاری هیأت‌های ورزشی استان

در معرفی ورزشکاران به تیم‌های ملی و شفاف‌نبودن فرایند انتخاب ورزشکاران در فدراسیون‌ها از عوامل مؤثر در حاکمیت روابط بر ضوابط در سازمان‌های ورزشی می‌باشد. صفری (۱۳۸۷) بر این باور است که وجود بروکراسی بی‌کیفیت و غیرایده‌آل در سازمان می‌تواند نقش عوامل فرهنگی و عرفی جامعه را در سازمان افزایش دهد و بدین ترتیب، آن سازمان را نسبت به بروز فساد از چنین منابعی مستعدتر سازد. به‌نظر می‌رسد مدیران سازمان‌های ورزشی می‌توانند با افزایش تعهد سازمانی، برابر کارکنان، اصلاح گزینش کارکنان براساس خط‌مشی سازمان و اجتناب از برخورد سلیقه‌ای، بروز فساد در سازمان را کم‌رنگ‌تر نمایند. نجفی کلوری و همکاران (۱۳۹۱) نیز عنوان کرده‌اند که ایجاد سازوکارهای مشوق مالی برای ورزشکاران و مسئولان ورزشی یکی از راه‌هایی است که مدیران ورزشی برای جلوگیری از فساد می‌توانند به آن متوسل شوند. برقراری این سیستم در هر سازمان ورزشی می‌تواند تعهد و انگیزه کارکنان و مسئولان ورزشی آن سازمان را نه تنها در عدم تخلف و انحراف، بلکه در مبارزه با آن‌ها افزایش دهد.

علاوه‌براین، هزینه‌ها و آینده شغلی با میانگین رتبه‌ای (۴/۲۴) در جایگاه ششم موانع جای گرفته است. نگرانی از آینده شغلی و بازنشستگی، عدم تأمین هزینه‌های زندگی از طریق ورزش حرفه‌ای، ناتوانی ورزشکاران زن در پرداخت هزینه‌ها، ضعف حمایت مالی بیمه ورزشی و عدم تحقق وعده‌های مالی و مبالغ قرارداد نیز از دیگر عوامل مؤثر در بعد هزینه‌ها و آینده شغلی می‌باشد. در این زمینه، بنار و همکاران (۱۳۹۲) در پژوهش خود مشکلات اقتصادی زنان ورزشکار را از موانع پیشرفت آن‌ها دانسته‌اند. مشکلات اقتصادی و عدم پیش‌بینی هزینه‌ها، نداشتن بیمه ورزشی و عدم تأمین مالی بازنشستگان همواره گریبان‌گیر زنان ورزشکار بوده و اهمیت این موضوع را دوچندان می‌کند. در این ارتباط، برنامه‌ریزی مالی مناسب به مسئولان و دست‌اندرکاران ورزشی کمک می‌کند تا بار مالی سنگینی که به ورزشکاران و خانواده‌های آن‌ها وارد می‌شود را تقلیل دهند.

براساس نتایج به‌دست‌آمده، تصور از جنسیت با میانگین رتبه‌ای (۳/۲۵) در جایگاه هفتم موانع قرار دارد. قلمدادشدن ورزش قهرمانی به‌عنوان فعالیتی مردانه در فرهنگ جامعه، ضعف و خودناتوان‌انگاری فیزیولوژیک بانوان ورزشکار و اعتماد کم ورزشکاران به تخصص مربیان زن نسبت به مربیان مرد نیز از دیگر موانع موجود در بعد تصور از جنسیت می‌باشد. برخی از نگرش‌ها و باورهای غلط اجتماعی در فرهنگ جامعه سبب شده است که ورزش قهرمانی جایگاه مردان باشد و از آن‌جا که استخوان‌های زنان، شکننده‌تر از مردان بوده و زنان به‌لحاظ بدنی موجوداتی آسیب‌پذیر می‌باشند، زن و ورزش را از یکدیگر جدا نموده و جایگاه زن را خانه بدانند و عنوان کنند که با مشارکت فشرده زن در ورزش، رشد عضلانی بدن وی افزایش می‌یابد و این امر با چهره اجتماعی وی ناسازگار می‌باشد (احسانی و همکاران، ۱۳۸۷). با توانمندسازی زنان در جهت افزایش خودآگاهی

و نیز فرهنگ‌سازی که اصلی‌ترین و درعین‌حال، زمان‌برترین راه برای تغییر شرایط کنونی است، می‌توان بستر مناسبی را برای رشد و ارتقای ورزش قهرمانی بانوان فراهم کرد. ورزش بانوان با وجود تمامی پتانسیل‌هایی که دارد، با دنیایی از مشکلات ریز و درشت مواجه است که یکی از مهم‌ترین آن‌ها نداشتن حامی مالی می‌باشد. حسن‌نیا (۱۳۹۴) معتقد است هر تیمی برای انجام فعالیت‌های ورزشی به اسپانسر مالی نیاز دارد؛ اما از آنجایی که مسابقات ورزشی بانوان در هیچ رسانه‌ای منعکس نمی‌شود و نیز این‌که به دلیل محدودیت‌های فرهنگی، تماشایی چندانی ندارد، هیچ اسپانسری حاضر به حمایت مالی از تیم‌های ورزشی بانوان نمی‌باشد؛ در نتیجه، ما در بسیاری از رشته‌های ورزشی نمی‌توانیم تیم‌های منسجمی داشته باشیم. در این زمینه، اختصاص بودجه بیشتر دولتی به ورزش بانوان، ایجاد تقابل بیشتر بین آموزش و پرورش و وزارت ورزش و جوانان در راستای شناسایی استعداد‌های ورزشی و حفظ آن‌ها، ایجاد پایگاه‌های استعدادیابی در مدارس و شهرداری‌ها، ایجاد امکان پخش تلویزیونی مسابقات و حضور تماشاچیان در ورزشگاه‌ها جهت تماشای مسابقات باحجاب بانوان می‌تواند از جمله راه‌کارهای مؤثر در جهت کمک به مشکلات ورزش بانوان کشور باشد.

در نهایت، جنسیت و فرهنگ با میانگین رتبه‌ای (۲/۸۰) در جایگاه هشتم موانع قرار گرفت. تمایل کم خانواده‌ها به حضور دختران در اردوها، چند مسئولیت داشتن زنان، نگاه جنسیتی به رشته‌های ورزشی و خشونت و خلق و خوی مردانه نیز از دیگر عوامل مؤثر در بعد جنسیت و فرهنگ می‌باشد. در این ارتباط، نقدی و همکاران (۱۳۹۰) طی پژوهش، نقش عوامل بازدارنده فیزیولوژیک در عدم گرایش زنان به ورزش قهرمانی را اثرگذار دانستند. این موانع که با ویژگی‌های فیزیولوژیک ورزشکاران زن مرتبط می‌باشد شامل: تأثیر ورزش بر حجم عضلات، هورمون‌ها، شکل بدن و چرخه‌های طبیعی بدن زنان است. ترس از این‌گونه تأثیرات، همواره به‌عنوان مانعی در ورزش قهرمانی زنان مطرح بوده است. فرهنگ‌سازی توسط رسانه‌های جمعی، ارتباط مسئولان با خانواده‌ها و همراهی همسر و حمایت روحی و روانی از بانوی ورزشکار در موفقیت و کسب افتخار آن‌ها تأثیرگذار خواهد بود. درحقیقت، پژوهشگران در رشته‌های مختلف ورزشی برای رسیدن به اطلاعات ورزش قهرمانی مطالعات گسترده‌ای را انجام داده‌اند. مطالعه ساختار زمانی ورزش‌ها، بررسی فیزیولوژیکی، آنتروپومتریکی، روان‌شناختی و خلقی ورزشکاران برجسته، علت‌یابی آسیب در ورزش‌های مختلف، بررسی ارتباط بین متغیرهای مختلف ورزشی، تهیه نیم‌رخ ورزشکاران برجسته و مقایسه ورزشکاران در سطوح قهرمانی و سطوح پایین‌تر نمونه‌هایی از مطالعات انجام‌شده در ورزش قهرمانی می‌باشد (مارکوس^۱، ۲۰۰۹)؛ با این حال، تاکنون پژوهش خاصی در زمینه بررسی مشکلات و

موانع قهرمانی بانوان و صعود به المپیک صورت نگرفته است؛ بنابراین، زمینه برای مقایسه این پژوهش با مطالعات پیشین محدود می‌گردد.

با توجه به نتایج این پژوهش عواملی چون موانع مدیریتی و فنی با نتایج پژوهش بنار و همکاران (۱۳۹۲) که درخصوص مشکلات ورزش قهرمانی استان گیلان انجام گرفت، همخوانی دارد. همچنین، مشکلات اجتماعی (فرهنگ) و جنسیت از دیگر عوامل شناسایی شده در این پژوهش بود که با یافته‌های نقدی و بلالی (۱۳۹۰)، کوپولا^۱ (۲۰۱۰) و احسانی و همکاران (۱۳۸۸) همسو می‌باشد. یافته‌های پژوهش در ارتباط با عامل فساد در سازمان‌های ورزشی با نتایج پژوهش حسینی و فرهادی‌نژاد (۱۳۸۰)، رفیع‌پور (۱۳۸۶) و نجفی کلوری و گودرزی (۱۳۹۱) همخوانی دارد. علاوه بر این، مطالعه و بررسی پژوهش‌های صورت گرفته نشان می‌دهد که تقریباً تمامی یافته‌های پژوهشی در زمینه تربیت بدنی و ورزش بانوان در کشور جمهوری اسلامی ایران بیانگر آن است که دختران و زنان ایرانی در انجام فعالیت‌های ورزشی دارای محدودیت‌ها و مشکلات متعددی می‌باشند؛ به‌عنوان مثال، محدودیت‌های ساختاری و مدیریتی (درگاهی، ۱۳۸۴؛ اتقیا، ۱۳۸۶؛ احسانی، ۱۳۸۷)؛ مالی و امکاناتی (اسلامی و همکاران، ۱۳۸۱؛ احسانی و دفتران، ۱۳۸۲؛ اتقیا، ۱۳۸۴؛ ابودردا، ۱۳۸۵)؛ محدودیت‌های تخصصی و انسانی (، ۱۳۸۶)؛ محدودیت‌های فرهنگی و اجتماعی (کاشف، ۱۳۷۴؛ بارفروش، ۱۳۸۱؛ نقدی و بلالی، ۱۳۹۰؛ منظمی، ۱۳۹۰).

با توجه به این‌که امروزه در جوامع مختلف ایجاد زمینه‌های مناسب برای ورزش بانوان و رشد و ارتقای ورزشی آن‌ها مهم بوده و ملی تلقی می‌شود، می‌تواند اهمیت این موضوع را نشان دهد که زنان ورزشکار ایرانی نیازمند حمایتی برابر با مردان، تخصیص بودجه کافی، حمایت‌های قانونی از سوی دولت، فراهم کردن فرصت جهت بروز استعدادها و توانایی‌ها، حذف کلیشه‌ها و تبعیض جنسیتی در ورزش و حمایت عادلانه فدراسیون از ورزش بانوان می‌باشند. بی‌شک، مشکلات و موانع دیگری نیز در مسیر ورزش بانوان وجود دارد که شناسایی و بررسی تمامی آن‌ها در این پژوهش نمی‌گنجد؛ اما نکته حائز اهمیت این است که برای رفع آن نیاز به تلاشی همه‌جانبه از سوی تمامی اعضای جامعه احساس می‌شود و در این میان، وظیفه اصلی بر دوش خود زنان می‌باشد تا با تلاش و پشتکار، لیاقت و کفایت خود را در این حیطه بیش از پیش به اثبات برسانند. بی‌تردید، شناخت نیازها و موانع ارتقای ورزشی زنان ورزشکار به برنامه‌ریزان ورزش قهرمانی کشور کمک خواهد کرد تا تصمیم‌گیری‌های اثربخش داشته باشند و از برنامه‌ریزی‌های غیرعملی و تحمیل برنامه‌های غیرقابل اجرا و غیرمنطقی اجتناب نمایند. امید است با حمایت و سرمایه‌گذاری به‌موقع و مناسب، مسیر رشد و ترقی ورزش قهرمانی زنان هرچه بیشتر هموار گردد.

پژوهش هایی که تا کنون صورت گرفته بیشتر در خصوص توسعه ورزش بانوان، عوامل بازدارنده مشارکت زنان در ورزش تفریحی و همینطور موانع ارتقای زنان به جایگاه مدیریتی بوده است. پژوهش حاضر به ورزش قهرمانی زنان و موانع ارتقای ورزشی آنان پرداخته است که از دیدگاه خود ورزشکاران زن لیگ برتری استان خوزستان هفت عامل مهم بازدارنده شناسایی شده است که برخورد جامعه (عدم پوشش رسانه‌ای، حضور کم‌رنگ تماشاگران، کم‌توجهی جامعه نسبت به موفقیت‌های ورزشی زنان، کم‌توجهی رسانه‌ها به قهرمانان زن، عدم تمایل سازمان‌ها به تیم‌داری و سرمایه‌گذاری در ورزش زنان) در اولویت موانع قرار دارد.

تشکر و قدردانی

بدین‌وسیله از زنان ورزشکار فعال در لیگ‌های برتر استان خوزستان که با شرکت خود در این پژوهش و پاسخ‌گویی به سؤالات پرسش‌نامه نقش به‌سزایی در روند انجام پژوهش داشتند، قدردانی می‌نماییم.

منابع

1. Acosta, R., Carpenter, V., & Linda, J. (1994). The status of women in intercollegiate athletics. In S. Birrel, & C. Cole (Eds.), *Women, Sport, and Culture*. USA: Human Kinetic, 22(3), 18-409
2. Atghya, N. (2007). Needs assessment exercise and provide practical solutions for women working in Al-Zahra University. *Journal Movement*, 11(2), 79-96. (Persian)
3. Ahsani, M., & Daftaran, M. (2003). Assess the factors impeding participation of female students in sports activities. *Islamic Azad University Olympic Journal*, 11(1), 29-39. (Persian)
4. Ahsani, M. (2009). The role of professional sports in the development of Muslim women's sports. *Journal of Humanities*, 1(1), 42-56. (Persian)
5. Alahyaree, F. (2011). Attitudes of staff municipal sports Tehran about the glass ceiling and lack of women's socialization. *Research in Sports Sciences*, 22(3), 147-53. (Persian)
6. Amirtash, A. (2008). Handball development team as a championship sport from the perspective of male college athletes and coaches. *Journal Movement*, 6(1), 97-109. (Persian)
7. Banar, N., Ahmadi, N., & Karime, F. (2013). The problems of women's athletics Gilan province. *Journal of Human Resource Management in Sport*, 1(1), 11-25. (Persian)
8. Davoode, A., & Rezazadeh, A. (2013). PLS structural equation modeling software. Tehran: Press Organization, 18(3), 29-40 (Persian)
9. Dargahi, Z. (2005). According to the Islamic Republic of Iran Physical Education Organization, General Thran. publicity Physical Education Organization. (195). (Persian)

10. Gayee, L. (2011). The status of muslim women in sport: Conflict between cultural tradition and modernization. *International Review for the Sociology of Sport*, 20(4), 283-306.
11. Gruff, J. (2014). Womens sport, development, and cultural diversity: The South African experience. *Sport and social exclusion*, 20(23), 191-209.
12. Hossaine, H., & Farhadinejad, M. (2001). Check corruption and its control solutions. *Journal of Madras*, 5(1), 38-53. (Persian)
13. Kardel, A. (2005). Factors affecting women's access to key positions. *Refined tried*. Tehran: Publisher Behnam, 1(2), 11-23. (Persian)
14. Kashef, M. (1995). Check the status of sport in Tehran. *Physical Education Organization in Tehran Province*, 18(2), 14-30. (Persian)
15. Kazemnadjad, A., Heydare, M., & Norozzadeh, R. (2011). Statistical methods in health care research and application of SPSS in data analysis. Tehran: Publishing Community, 11(3), 43-51. (Persian)
16. Klapper, L. (2013). Glass ciling: Role of woman in the corporate world. *An International Business Journal*, 19(2), 138-49.
17. Koivula, N. (1999). Gender stereotyping in televised media sport coverage springer. *Sex Roles Journals*, 41(7-8), 589-604.
18. Marques, M., Valden Tillaar, R., Gabbett, T. G., Reis, V. M., & Gonzaleo Badillo, J. (2000). Physiccal fitness qualittites of professional volleyball players. *Journal of Strength & Conditioning Research*, 23(4), 1106-11.
19. Mckay, J. (2011). Glass ciling for Australian woman in manufacturing. Published by Oxford University, *Clinical Psychology Review*, 31(5), 767-85.
20. Monazame, M. (2008). Design and implementation of large conference hiking Kvsr.adarh physical education instruction in Khuzestan provinc, 12(3), 71-113. (Persian)
21. Mozafare, A. (2009). Islamic Republic of Iran to develop a comprehensive system of athletics. Ministry of Science, Research and Technology. *Institute of Physical Education and Sport Sciences*, 2(2), 79-94. (Persian)
22. Moss, E., Rousseau, D., Parent, S., St-Laurent, D., & Saintonge, J. (1998). Correlate of attachment at school age: Maternal reported stress, mother-child interaction, and behavior problems. *Child Development*, 69(5), 1390-405.
23. Naghde, A., Balali, E., & Emanee, P. (2011). Barriers to women's participation in the activities of the women in development and politics (of women), 1(1), 147-63. (Persian)
24. O'Brien, M. (2008). Problems of high performance female athlete. *FISA Coaching Development Programme Course*, 3(5), 145-8.
25. Passerman, G. (2014). Sport, women and leadership elected results of the German project. *Management Journals*, 27(1), 130-42.
26. Pfister, G., Habermann, U., & Ottesen, L. (2005). Women at the top. Secind sub-report: Womenin sport management a comparative analysis of international trends, 14(3), 117-29
27. Rowshandel Arbatani, T., (2007). Explaining the mass media's role in internalization of sport for all in Iran, *The Journal of Movement*, 33, 165-77. (Persian)

28. Rasekh, N, Ameri, M. (2014). A comparative study of women's athletics selected countries with a strategic approach, Institute of Physical Education and Sports Science, 1 (5), 79 -100. (Persian)
29. Describing barriers for women in sports activities. Institute of Physical Education, Ministry of Science, Research and Technology. 3(3), 109-32. (Persian).
30. Pishvaei, M., Adhami, A., Pouryousefi, H., Atarodi, A., Pishvaei, Z., & Bagheri, P. (2014). Social trust and social factors affecting it among students. Journal of Research & Health, Social Development & Health Promotion, 4(3), 760-9. (Persian)
31. Shatabbushehri, N. (2008). Promoting women to managerial levels in Physical Education Organization: Individual and environmental barriers and providing teacher. (Unpublished doctoral dissertation). Faculty of Humanities, Management and Planning, 13(5), 89-101. (Persian)
32. Williams, B., Onsman, A., & Brown, T. (2010). Exploratory factor analysis: A five-step guide for novices. Journal of Emergency Primary Health Care (JEPHC), 8(3), 1-1332.
33. Zohreii, S. (2008). The effect of the rule's language (culture) in creating a glass ceiling in Iran Electricity Development Organization. (Unpublished master dissertation). Tehran University, School of Management. (Persian)

استناد به مقاله

پور گچی، سمیه، حیدری نژاد، صدیقه، شتاب بوشهری، سید ناهید، و خطیبی، امین. (۱۳۹۶). شناسایی موانع ارتقای ورزشی زنان ورزشکار لیگ برتر استان خوزستان. مطالعات مدیریت ورزشی، ۹ (۴۲)، ۶۲-۱۳۷. شناسه دیجیتال: 10.22089/smrj.2017.1988.1423

Pourgachi. S., Heidarinejad. S., Shetab Bushehri. S. N., & Khatibi. A. (2017). The Barriers to Promote Female Athletes in Khuzestan Premier League. Sport Management Studies. 9 (42): 137-62. (Persian) Doi: 10.22089/smrj.2017.1988.1423

The Barriers to Promote Female Athletes in Khuzestan Premier League

S. Pourgachi¹, S. Heidarinejad², S. N. Shetab Bushehri³, A. Khatibi⁴

1. M. Sc. Student of Sport Management, Shahid Chamran University of Ahvaz*
2. Professor of Sport Management, Shahid Chamran University of Ahvaz
3. Assistant Professor of Sport Psychology, Shahid Chamran University of Ahvaz
4. Assistant Professor of Sport Management, Shahid Chamran University of Ahvaz

Received: 2016/03/15

Accepted: 2016/09/03

Abstract

The main objective of this research was to identify the barriers to promote female athletes in Khuzestan Premier League. Given the lack of proper tools to investigate the barriers, a questionnaire was first designed and its validity was evaluated in three stages. In the first step, after literature review, semi-structured interviews were conducted with female athletes and a primary questionnaire with 62 items was prepared. After review by the research team, the overlapping items were removed and finally 54 items were identified. In the second step, exploratory factor analysis was used to reduce the number of items and to identify more relevant items. Removing 8 items, 46 items remained and classified in 9 main factors. In the third step, the validity of the structure and test was evaluated by partial least squares method. Confirmatory factor analysis was conducted to verify the validity. The results showed that the 8-factor model fits better than the other models. Accordingly, 8 main factors with 43 questions were identified as barriers to the promotion of female athletes in Khuzestan. According to the ranking of obstacles by Friedman test, community impact with the average rating 5/37 is in first place obstacles. management factors 5.25, gender inequality in sports organizations 5.23, technical factors 5, corruption in sports organizations 4.87, costs and career 4.24, gender attitudes 3.25, and gender and culture 2.80 are in second place to eighth.

Keywords: Reliability, Barriers to Promote Female Athletes, Khuzestan Province

* Corresponding Author

Email: poorgachisomaye@gmail.com